

Fanatismul oportunistilor

VOCEA VÂLCII

O caracteristică a regimurilor politice instaurate prin violență este setea de răzbunare, măcelărirea adversarilor, în condițiile permise de epocă. Atât comunismul cât și „democrația” au fost instaurate în România prin violență și cu „participare” internațională. Vestul și Estul și-au dat mâna pe la spatele nostru și ne-au decis soarta fără să ne întrebe nimic. Când au preluat comuniștii puterea (comuniștii formați din evrei, unguri, ruși sau susținători ai acestora, sprijiniți de tancurile sovietice) s-a declanșat prigoana împotriva multor români de calitate, acuzați că au fost burghezi, că au fost moșieri, că au fost intelectuali, că au colaborat cu Regele, că au făcut fapte ce nu aveau caracter penal la data săvârșirii lor. După 1989, când au venit la putere „revoluționarii democrați”, iarăși susținuți puternic din afară, s-a declanșat aceeași „vânătoare de vrăjitoare” și oamenii sunt „deconspirați” și pedepsiți pentru ceea ce au făcut ei în timpul comunismului. Atât acțiunea „revoluționarilor comuniști” cât și acțiunea „revoluționarilor democrați” demonstrează că toți gândesc la fel de primitiv, și că ei sunt interesați de propriile lor

avantaje sociale și financiare și nu îi interesează nici dreptatea socială, nici normalitatea în viața politică românească . Când sunt atâtea probleme importante de rezolvat, oare ce este mai importantă deconspirarea în primul rând a oamenilor politici și a parlamentarilor? Scandalul deconspirării celor care au făcut poliție politică pe vremea Cealaltăa cuprins întreaga țară . Isteria este în creștere. După 17 ani de la evenimentele din decembrie 1989 și desființarea Securității, s-a dat drumul la vânătoarea de securiști și a colaboratorilor acestora. I s-a dat jucăria mult dorită lui Ticu Dumitrescu, cel care a făcut o adevărată obsesie pentru deconspirarea poliției politice. În organizarea structurilor securiste, instituția aceasta mult hulită cuprindea: Direcția I de informații interne, Direcția a II-a contrainformații și sectoarele economice, Direcția a III-a contraspionaj, Direcția a IV-a contrainformații militare, Direcția a V-a securitate și gardă (SPP-ul de azi) și Direcția a VI-a cercetări penale. Toate acestea, mai puțin Direcția a V-a, aveau corespondenți și la nivel județean.

În contextul legii deconspirării Securității ca poliție politică , singurele care ar fi trebuit să intre sub incidența legii în cauză, sunt Direcția I, cu serviciile corespondente de la nivelul județelor și Direcția a VI-a cercetări penale. Dar acum, s-a început „vânătoarea de vrăjitoare” cu aceia care au colaborat cu Direcția a III-a, de contraspionaj. Personal, cunosc adevăratul motiv pentru care sunt discreditate vârfuri ale politicului țării și alți români cu funcții publice ce au ajutat la operațiunile de prevenire, contracarare și neutralizarea acțiunilor ostile întreprinse din exterior împotriva orânduirii socialiste de atunci. Nu am nicio îndoială că se urmărește abil slăbirea capacității de securitate națională și descurajarea colaborării eficiente cu actualele structuri informative ale României. Din evaluările istoricilor, până în anul 1989 erau cam 400.000 de informatori și colaboratori, raportul pentru total populație fiind de 1 la 55 de locuitori. Pentru întreaga perioadă blasfemiată, România era o țară a cărei suveranitate era recunoscută internațional, o țară întemeiată de Est și acceptată de Occident. Este destul de ciudat că Vestul cere să fie anatemizați (ba chiar pedepsiți penal!) niște oameni care ocupau funcții în mod legal, într-un stat recunoscut și de Vest și de Est, aflat în colaborare economică cu ambele sisteme sociale. Azi, noi o discredităm pe Mona Muscă , pentru că a colaborat cu Secu și și-a turnat colegii străini, în general arabi. Ce era rău în faptul că informa despre posibilele acte cu caracter penal ale unor străini veniți în România? Nu era nimic greșit în asta. Mona Muscă , în

calitate de om politic a făcut greșeli serioase, și aceste greșeli ar fi trebuit săo discrediteze în fața publicului, și nu ce a făcut ea în tinerețe. Iatăcă , România de azi încă nu a învățat regula „După faptăși răsplată”□. Continuum săpedepsim oamenii fărămotiv, doar din setea de răzbunare a unora, susținutăde interesele economice și politice anti-românești ale altora. De 17 ani auzim numai de Securitatea care a oropsit poporul care a bătut, a schingiuit, a băgat la pușcă rie mii de nevinovați, dar nimeni nu vorbește de cei care au ordonat nelegiuirile pe care le-a făcut Securitatea, câte le-o fi făcut. Securitatea era brațul înarmat al partidului, mâna care executa ceea ce creierul (partidul) ordona.

De ce toți doresc săfie pedepsit numai brațul (Securitatea), în timp ce creierul (PCR) trăiește bine mersi, fărăsăfie deranjat de nimeni? Oare cine are interes ca aceia vinovați de dezastrul din România săfie considerați numai securiștii în timp ce politrucii apropiați lui Ceaușescu sunt bine mersi, mari democrați și influenții oameni de afaceri. Românii încă nu au înțeles ce se întâmplă. Singurii țapi ispășitori pentru dezastrul din România au fost gășiții Ceaușescu și Securitatea. Oare așa săfie? Lucrurile trebuie totuși nuanțate, iar noi ar trebui sădovedim o anume înțelegere. Săne gândim la contextul istoric în care oamenii erau forțați săcomitălucruri pe care probabil ca le regretau chiar în momentele în care le făceau. Oamenii erau umiliți și degradați. Erau forțați săpractice un soi de prostituție morală. Asta e ce făcea comunismul din om. „Comunistule”□, „securistule”□, „burghezo-moșierule”□, „intelectualule”□, astea sunt acuzațiile „grave”□ aduse oamenilor normali de trepădușii oportuniști de ieri și de azi. Ieri, dacă erai burghez, intelectual sau moșier deveneai brusc dușman al poporului și erai înfierat pentru această „crimădeosebit de gravă”□. Azi, cei care nu te suportă, pentru că ești mai bun decât ei și ești corect, te acuzăimediat cu expresiile „comunistule”□ sau „securistule”□. S-a creat un nou limbaj de lemn, însă caracterele josnice s-au păstrat. „Securitatea a fost o instituție a regimului trecut care a funcționat legal”□. Iatăun punct de vedere ce merităa fi luat în seamă. Cu seriozitate și obiectivitate.

Atunci existau niște legi. Ale statului. Acel stat, RSR a fost recunoscut de comunitatea internațională. Sub toate aspectele. Iar liderii acelui stat au avut legături la înalt nivel cu toți liderii statelor lumii. Indiferent de regimurile lor politice. Și toate statele lumii aveau sistemul lor de apărare și de securitate, ca și de informații. Sistemul din România

a fost recunoscut de statele lumii și sub aspectul organizării serviciilor de informații. Pe cine judecă m acum și cu ce drept?! Acei cetățeni huliti acum, colaboratorii, în majoritate, au considerat ca fac un gest de onoare pentru țara lor. Pentru apărarea gliei străbune. Trebuie că utați și condamnați acei cetățeni care au încă lcat legile existente atunci. Cei care au arestat fărădrept. Cei care au dat sentințe politice fărăjudecata si fărăapărare. Cei care au schingiuit. Deținuții politici au fost eliberați După 1965 și s-a schimbat și optica serviciilor de informații. S-a mai avut, oare, nevoie de informatorii ce au lucrat pana atunci? Nimeni nu o spune... În fond, ce vizau securiștii ?

Ce făceau străinii la noi? Trebuia să-i lăsăm săse organizeze ca teroriști? Să-i lăsăm săaducă stupefiante? Săne fure icoanele și alte bunuri declarate valori naționale? Cine putea afla mai repede că se încerca săse arunce o fabrică în aer? Cine erau aceia care furau din bunul obștesc și de stat? Era ceva rău în deconspirarea lor?! Cine face speculăcu țigări, cafea și altele? Era ceva rău în nominalizarea lor? Și așa mai departe... Cred că așa ar cam trebui văzute și judecate faptele de pe acele vremuri... Se întreabăcineva ce informații mai dau actualii colaboratori și informatori ai serviciilor în cauză?! Care sunt motivele pentru care „ciripesc”? Dau ei date numai despre teroriști? Sau informeazădespre femeile din cercul oamenilor politici... Dau ei date despre furturile mari, uriașe din avuția țării? Sau numai despre mizilicurile adversarilor de afaceri? Pe ei, cine-i verifică ? Nu alți informatori? Și, în o așa atare situație, urmeazăsă-i „lustrăm”? și pe ei După ce terminăm cu cei de până în 1989?

Romeo Popescu